

Endelig har instituttet skadet Danmark på internationalt plan. Det var meget uheldigt, hvad der blev sagt og skrevet fra Lomborgs side op til verdenstopmødet i Sydafrika; det var netop budskabet om, at USA's linje er den rigtige: Drop bekymringen for miljøet; de fleste miljøproblemer er forbigående eller overvurderede; sæt gang i den økonomiske vækst, så skal det hele nok gå. Det er en indstilling, som er voldsomt forældet og gammeldags, og de fleste udviklingslande er i virkeligheden kommet langt videre ad den vej siden da.

Hvad skal der så ske nu? Jeg synes, det må ligge klart efter denne debat, at når vi får et andet, et grønt flertal efter valget, er det slut med Institut for Miljøvurdering. Til gengæld kan vi komme i gang med et forhåbentlig bredt funderet arbejde med at lave en seriøs og troværdig: opprioritering af miljøøkonomien, så vi virkelig får de vurderinger, der kan danne baggrund for politiske prioriteringer.

Det er klart, at miljøøkonomien ikke er en facitliste. Men den er et vigtigt beslutningsværktøj, og vi vil meget gerne være med til at opprioritere den, bevilge flere penge til den og bruge den mere aktivt i det politiske liv. Det kunne f.eks. være ved en bevilling til Det Økonomiske Råd, hvis troværdighed jeg ikke har hørt blive bragt i tvivl, og man kunne inddrage de steder, hvor der rent faktisk forskes i miljøøkonomi på ordentlig vis, DMU, DTU, Landbohøjskolen osv. Vi vil meget gerne have miljøøkonomien, men vi vil have den forvaltet af forskere, der ved, hvad de har med at gøre, og som har det faglige grundlag til at gøre det.

Kl. 16.55

Jeg synes, man skulle bruge resten af bevillingen til at lave en pulje, der kunne støtte mere debatskabende, informationsagtige aktiviteter, og hvor Bjørn Lomborg selvfølgelig på linje med andre kan søge om midler til at deltage i debatten. Nu har han jo ikke haft særlig svært ved at komme til orde, kan man sige, men jeg synes, det er helt o.k., at han også kan få statslige kroner til at foretage debatskabende aktiviteter. Han står for noget helt andet, end SF gør, men vi ønsker ham gerne med i debatten, og derfor vil jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at styrke den miljøøkonomiske forskning og dennes troværdighed og seriøsitet ved at

- nedlægge Institut for Miljøvurdering (IMV),
- flytte 10 mio. kr. årligt fra bevillingen til IMV til Det Økonomiske Råd,
- aftale retningslinjer for den fremtidige forskning i miljøøkonomien med Folketingets partier,
- oprette en pulje på 5 mio. kr. årligt, som efter ansøgning kan fremme den miljøpolitiske debat på et pluralistisk grundlag.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 32).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Der er foreløbig to spørgere til hr. Jørn Jespersen. Den første er hr. Eyvind Vesselbo, og den næste er hr. Per Dalgaard.

(Kort bemærkning):

Eyvind Vesselbo (V):

Hr. Jørn Jespersen sagde noget i retning af, at regeringen havde lukket munden på en række personer, som havde med miljøøkonomi at gøre, og samtidig sagde hr. Jørn Jespersen, at der foregår miljøøkonomisk forskning på DMU, DTU og Landbohøjskolen og i Det Økonomiske Råd.

Jeg vil godt bede hr. Jørn Jespersen komme herop på talerstolen og fortælle, hvem det er på de fire steder, man har lukket munden på. Det er jo ikke bare noget, man kan slynge ud i salen, at munden er blevet lukket på nogle mennesker, men hr. Jørn Jespersen sagde faktisk, at det var tilfældet, og så nævnte hr. Jørn Jespersen de fire institutioner. Hvem er det på de fire institutioner, man har lukket munden på?

(Kort bemærkning):

Per Dalgaard (DF):

Hr. Jørn Jespersen har talt meget om videnskabelighed og forskning, og hvad betyder det ene, og hvad betyder det andet. Nu vil jeg prøve at spørge hr. Jørn Jespersen om noget videnskabeligt.

Over hvor langt et tidsspænd skal man egentlig kende miljøvirkningerne, før man kan sige, at det er den ene eller den anden ting, der er årsag til f.eks. en global opvarmning? Over hvor mange år mener hr. Jørn Jespersen, at man skal